

לאחר זריקת דמים –
מועלים באמורים, ואין מועלין בבשר.
על זה, ועל זה –
חזבין משום פגול, נותר, וטמא.

ובקדשים קלים כלו להחמיר, כיצד?
קדשים קלים לפני זריקת דמים –
אין מועלין לא באמורין, ולא בבשר;
לאחר זריקת דמים –
מועלין באמורין, ואין מועלין בבשר.
על זה, ועל זה –
חזבין משום פגול, נותר, וטמא.

נמצא, מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר.
ובקדשים קלים כלו להחמיר.

א. קדשי קדשים ששחטן בדרום –
מועלין בהן.
שחטן בדרום וקבל דמן בצפון,
בצפון וקבל דמן בדרום,
שחטן ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום,
או ששחטן חוץ לזמנו, וחוץ למקומן –
מועלין בהן.

כלל אמר $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ -
כל שהיה לה שעת התר לכהנים –
אין מועלין בה;
ושלא היה לה שעת התר לכהנים –
מועלין בה.

איזו היא שהיה לה שעת התר לכהנים?
שלנה, ושנטמאה, ושיצאה.

איזו היא שלא היה לה שעת התר לכהנים? שגשחטה
חוץ לזמנה, חוץ למקומה,
ושקבלו פסולין, וזרקו את דמה.

ב. בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים - $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$
אומר:
מועלין בו,
ואין חזבין עליו משום פגול, נותר, וטמא.

$\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ -
אין מועלין בו,
אבל חזבין עליו משום פגול, נותר, וטמא.

אמר $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ -
והרי המפריש חטאת, ואבדה,
והפריש אחרת תחתיה,

ואחר כך נמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות -
לא כשם שדמה פוטר את בשרה,
כך הוא פוטר את בשר חברתה?
ואם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה,
דין הוא שיפטר את בשרה.

ג. אמורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים -
 $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ -
אין מועלין בהן, ואין חזבין עליהן משום פגול,
נותר, וטמא.

$\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ -
מועלין בהן,
וחזבין עליהן משום פגול, נותר, וטמא.

ד. מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר,
ובקדשים קלים כלו להחמיר.

כיצד?

קדשי קדשים לפני זריקת דמים –
מועלין באמורין ובבשר;

א. חטאת העוף מועלין בה משהקדשה.
נמלקה –
הכשרה להפסל בטבול יום, ובמחסר כפורים, ובלינה.
הזה דמה -
חזבין עליה משום פגול, נותר, וטמא;
ואין בה מעילה.

ב. עולת העוף מועלין בה משהקדשה.
נמלקה –
הכשרה להפסל בטבול יום, ובמחסר כפורים, ובלינה.
מצה דמה -
חזבין עליה משום פגול, נותר, וטמא;
ומועלין בה, עד שתצא לבית הדשן.

ג. פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין –
מועלין בהן משהקדשו.
נשחטו –
הכשרו להפסל בטבול יום, ובמחסר כפורים, ובלינה.
הזה דמן –
חזבין עליהן משום פגול, נותר, וטמא;
ומועלין בהן בבית הדשן, עד שיתגן הבשר.

ד. העולה מועלין בה משהקדשה.
נשחטה –
הכשרה להפסל בטבול יום, ובמחסר כפורים, ובלינה.
נזרק דמה -
חזבין עליה משום פגול, נותר, וטמא;
ואין מועלין בעורה,
אבל מועלין בבשר, עד שיצא לבית הדשן.

ה. חטאת ואשם וזבחי שלמי צבור –
מועלין בהן משהקדשו.
נשחטו –

הַכְּשָׁרוֹ לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם, וּבְמַחְסַר כְּפוּרִים, וּבְלִינָה.
נִזְרַק דָּמֶן –

חִיבִין עֲלֵיהֶם מְשׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר, וְטָמֵא;
אֵין מוֹעֲלִין בְּבָשָׂר,
אֲבָל מוֹעֲלִין בְּאִמּוּרִים, עַד שִׁיִּצְאוּ לְבֵית הַדָּשָׁן.

ו. שְׁתֵּי הַלָּחִם מוֹעֲלִין בְּהֵן מִשְׁהַקְדָּשׁוֹ.
קָרְמוֹ בְּתַנּוּר –

הַכְּשָׁרוֹ לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם, וּבְמַחְסַר כְּפוּרִים,
וְלִשְׁחוּט עֲלֵיהֶם אֶת הַזֶּבֶח.
נִזְרַק דָּמֶן שֶׁל כִּבְשִׁים –
חִיבִין עֲלֵיהֶן מְשׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר, וְטָמֵא,
וְאֵין בְּהֵן מְעִילָה.

ז. לָחֵם הַפְּנִים מוֹעֲלִין בּוֹ מִשְׁהַקְדָּשׁוֹ.
קָרְם בְּתַנּוּר –

הַכְּשָׁר לְהַפְסֵל בְּטָבוֹל יוֹם, וּבְמַחְסַר כְּפוּרִים,
וְלְהַסְדֹּר עַל גְּבֵי הַשֶּׁלֶחַן.
קָרְבוֹ הַבְּזִכִּין –
חִיבִין עֲלָיו מְשׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר, וְטָמֵא;
וְאֵין בּוֹ מְעִילָה.

ח. הַמִּנְחוֹת מוֹעֲלִים בְּהֵן מִשְׁהַקְדָּשׁוֹ.
קָדְשׁוֹ בְּכָלִי –

הַכְּשָׁרוֹ לְפַסֵּל בְּטָבוֹל יוֹם, וּבְמַחְסַר כְּפוּרִים, וּבְלִינָה.
קָרַב הַקֶּמֶץ –
חִיבִין עֲלֵיהֶן מְשׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר, וְטָמֵא,
וְאֵין מוֹעֲלִין בְּשִׁירִים,
אֲבָל מוֹעֲלִין בְּקֶמֶץ, עַד שִׁיִּצְאוּ לְבֵית הַדָּשָׁן.

ט. הַקֶּמֶץ, וְהַלְבוּנָה, וְהַקְטָרֶת,

וּמִנְחוֹת כְּהֻנִים, וּמִנְחַת כֹּהֵן מְשִׁיחַ, וּמִנְחַת נֹסְכִין –
מוֹעֲלִין בְּהֵן מִשְׁהַקְדָּשׁוֹ.
קָדְשׁוֹ בְּכָלִי –

הַכְּשָׁרוֹ לְפַסֵּל בְּטָבוֹל יוֹם, וּבְמַחְסַר כְּפוּרִים, וּבְלִינָה,
וְחִיבִין עֲלֵיהֶן מְשׁוּם נוֹתֵר, וּמְשׁוּם טָמֵא;
וּפְגוּל אֵין בְּהֵן.
זֶה הַכֹּלל:

כָּל שֵׁישׁ לוֹ מִתִּירִין –

אֵין חִיבִים עֲלָיו מְשׁוּם פְּגוּל, נוֹתֵר, וְטָמֵא,
עַד שִׁיקְרְבוּ מִתִּירָיו.

וְכָל שֵׂאִין לוֹ מִתִּירִין –

כִּינּוֹן שֶׁקָדַשׁ בְּכָלִי, חִיבִין עֲלָיו מְשׁוּם נוֹתֵר, וּמְשׁוּם טָמֵא,
וּפְגוּל אֵין בּוֹ.

וְתַמְכַר, וְיָבִיא בְּדַמְיָה אַחֲרָת,
וְעוֹשֶׂה תְּמוּרָה, וּמוֹעֲלִים בָּהּ.

ב. הַמִּפְרִישׁ מַעוֹת לְנִזְרוֹתוֹ –
לֹא נִהְיִין, וְלֹא מוֹעֲלִין,
מִפְּנֵי שֶׁהֵן רְאוּיִין לְבוֹא כָּלן שְׁלָמִים.

מֵת:

הָיָו סְתוּמִים – יִפְלוּ לְנִדְבָה;
הָיָו מִפְרָשִׁים –

דָּמֵי חֲטָאת יִלְכוּ לִים הַמֶּלֶח,
לֹא נִהְיִים, וְלֹא מוֹעֲלִין בְּהֵן;
דָּמֵי עוֹלָה – יָבִיאוּ עוֹלָה;

וְדָמֵי שְׁלָמִים – יָבִיאוּ שְׁלָמִים,
וְנִאֲכָלִים לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לָחֵם.

ג. $\frac{3}{4} \frac{1}{3} \frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{2} \frac{1}{3}$ אֹמֵר:

הַדָּם קָל בְּתַחֲלָתוֹ, וְחִמּוּר בְּסוּפוֹ,
וְהִנְסָכִים חִמּוּר בְּתַחֲלָתוֹ, וְקָל בְּסוּפוֹ;
הַדָּם בְּתַחֲלָה – אֵין מוֹעֲלִים בּוֹ,
יִצְאוּ לְנַחַל קִדְרוֹן – מוֹעֲלִין בּוֹ;
הִנְסָכִים בְּתַחֲלָה – מוֹעֲלִים בְּהֵן,
יִצְאוּ לְשִׁיתִין – אֵין מוֹעֲלִין בְּהֶם.

ד. דָּשׁוֹן מִזֶּבֶחַ הַפְּנִימִי וְהַמְּנוּרָה –
לֹא נִהְיִין, וְלֹא מוֹעֲלִין.

הַמִּקְדָּשׁ דָּשׁוֹן בְּתַחֲלָה – מוֹעֲלִים בּוֹ.

תוֹרִים שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנָּן, וּבְגֵי יוֹנָה שֶׁעָבַר זְמַנָּן –
לֹא נִהְיִים, וְלֹא מוֹעֲלִים.

אֹמֵר: $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{2} \frac{1}{3}$

תוֹרִין שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַנָּן –
מוֹעֲלִין בְּהֵן;

וּבְגֵי יוֹנָה שֶׁעָבַר זְמַנָּן –
לֹא נִהְיִין וְלֹא מוֹעֲלִין.

ה. חֵלֶב הַמִּקְדָּשִׁין, וּבִיצֵי תוֹרִין –
לֹא נִהְיִים, וְלֹא מוֹעֲלִים.

בְּמָה דְּבָרִים אִמּוּרִים? בְּקִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ.
אֲבָל בְּקִדְשֵׁי בְּדֵק הַבַּיִת:

הַקִּדְשֵׁי תְּרִנְגָלֶת – מוֹעֲלִין בָּהּ, וּבְבִיצָתָהּ;
חִמּוּר – מוֹעֲלִין בָּהּ, וּבְחִלְבָּהּ.

ו. כָּל הַרְאוּי לְמִזְבֵּחַ וְלֹא לְבְדֵק הַבַּיִת,
לְבְדֵק הַבַּיִת וְלֹא לְמִזְבֵּחַ,

לֹא לְמִזְבֵּחַ וְלֹא לְבְדֵק הַבַּיִת –
מוֹעֲלִין בּוֹ.

כִּיצַד?

הַקִּדְשֵׁי בּוֹר מִלֵּא מִים, אֲשֶׁפָּה מִלֵּא זָבֵל,
שׁוֹבֵךְ מִלֵּא יוֹנִים, אֵילָן מִלֵּא פְרוֹת, שְׂדֵה מִלֵּא עֲשָׂבִים –
מוֹעֲלִין בְּהֶם, וּבְמָה שֶׁבְּתוֹכָן.

אֲבָל אִם הַקִּדְשֵׁי בּוֹר, וְאַחַר כֵּן נִתְמַלֵּא מִים;
אֲשֶׁפָּה, וְאַחַר כֵּן נִתְמַלֵּא זָבֵל;

שׁוֹבֵךְ, וְאַחַר כֵּן נִתְמַלֵּא יוֹנִים;
אֵילָן, וְאַחַר כֵּן נִתְמַלֵּא פְרוֹת;

שְׂדֵה, וְאַחַר כֵּן נִתְמַלֵּא עֲשָׂבִים –

א. וְלֹד חֲטָאת, וְתַמּוּרַת חֲטָאת, וְחֲטָאת שְׂמֵתוֹ בְּעִלְיָה
יְמוּתוֹ.

שֶׁעָבְרָה שְׁנֵתָה, וְשִׂאֲבָדָה, וְשִׁנְמִצָּאת בְּעֵלֶת מוּם;
אִם מִשְׁכַּפְּרוֹ הַבְּעֲלִים –

תַּמּוּת,

וְאֵינָה עוֹשֶׂה תְּמוּרָה,

וְלֹא נִהְיִים, וְלֹא מוֹעֲלִין;

וְאִם עַד שֶׁלֹּא כִּפְרוּ הַבְּעֲלִים –
תִּרְעָה עַד שֶׁתִּסְתָּאב,

מועלין בהן, ואין מועלין במה שבתוכן;
דברי 5^ה - 4^ה אומר:
5^ה 1^ה אומר:
המקדיש שדה ואילן -
מועלין בהם, ובגדוליהם,
מפני שהן גדולי הקדש.

ולד מעשרת - לא יינק מן המעשרת;
ואחרים מתנדבים בן.
ולד מקדשין - לא יינק מן המקדשין;
ואחרים מתנדבים בן.

הפועלים לא יאכלו מגזירות של הקדש.
וכן פרה לא תאכל מפרשיגי הקדש.

ז. שרשי אילן של הדיוט באין בשל הקדש,
ושל הקדש באין בשל הדיוט -
לא נהניו, ולא מועלין.

המעין שהוא יוצא מתוך שדה הקדש -
לא נהניו, ולא מועלין.
יצא חוץ לשדה - נהניו ממנו.

המים שבכד של זהב -
לא נהניו, ולא מועלין.
נתנו בצלוחית - מועלין בהם.

ערבה - לא נהניו, ולא מועלין.
5^ה 3/4^ה אומר:
נותניו היו ממנה זקנים בלוביהם.

ח. קן שבראש האילן של הקדש -
לא נהניו, ולא מועלין;
שבאשרה - יתיז בקנה.

המקדיש את החרש -
מועלין בכלו.
הגזברים שלקחו את העצים -
מועלין בעצים,
ואין מועלין לא בשפוי, ולא בנויה.

א

א. קדשי המזבח מצטרפין זה עם זה למעילה,
ולחייב עליהן משום פגול, נותר, וטמא.
קדשי בדיק הבית מצטרפין זה עם זה.
קדשי המזבח וקדשי בדיק הבית,
מצטרפין זה עם זה למעילה.

ב. חמשה דברים בעולה מצטרפין זה עם זה:
הבשר, והחלב, והסלת, והזיו, והשמן.
וששה בתודה:
הבשר, והחלב, והסלת,
והזיו, והשמן, והלחם.

התרומה, ותרומת מעשר,
ותרומת מעשר של דמאי,
החלה, והבכורים -
מצטרפין זה עם זה לאסור,
ולחייב עליהם את החמש.

ג. כל הפגולין מצטרפין זה עם זה.
כל הנותרין מצטרפין זה עם זה.
כל הנבלות מצטרפות זו עם זו.
כל השרצים מצטרפין זה עם זה.
דם השרץ ובשרו מצטרפין.

כלל אומר 5^ה - 4^ה:
כל שטמאתו ושעורו שוין -
מצטרפין זה עם זה;
טמאתו ולא שעורו,
שעורו ולא טמאתו,
לא טמאתו ולא שעורו -
אין מצטרפין זה עם זה.

ד. הפגול והנותר אין מצטרפין זה עם זה,
מפני שהם שני שמות.

השרץ והנבלה, וכן הנבלה ובשר המת -
אין מצטרפין זה עם זה לטמא,
אפלו כקל שבשניהם.
האכל שנטמא באב הטמאה ושנטמא בולד הטמאה -
מצטרפין זה עם זה לטמא כקל שבשניהם.

ה. כל האכלין מצטרפין:
לפסול את הגויה בכחצי פרס,
במזון שתי סעודות לערוב,
בכביצה לטמא טמאת אכלין,
בכגורגרת להוצאת שבת,
בככותבת ביום הכפורים.

כל המשקין מצטרפין:
לפסול את הגויה ברביעית,
ובמלא לגמיו ביום הכפורים.

ו. הערלה וכלאי הפרם מצטרפין זה עם זה.
5^ה 1^ה אומר: אינן מצטרפין.

הבגד והשק, השק והעור, העור והמפץ -
מצטרפין זה עם זה.
5^ה 1^ה אומר:
מפני שהן ראויין לטמא מושב.

ב

א. הנהנה שנה פרוטה מן ההקדש,
אף על פי שלא פגם - מעל;
דברי 5^ה - 3^ה:
5^ה 1^ה אומר:
כל דבר שיש בו פגם -

- לא מעל עד שיפגם;
 וְכָל דְבַר שְׂאִין בּוֹ פָגַם -
 כִּינּוֹן שְׁנֵהֲנָה מְעַל.
 כִּיצַד? נִתְּנָה קִטְלָא בְצוּאָרָה, טַבְעַת בְּיָדָהּ,
 שְׁתַּתָּה בְּכּוֹס שֶׁל זֶהָב -
 כִּינּוֹן שְׁנֵהֲנִית מְעַלָּה.
 לְבַשׁ בְּחִלּוּק, כֶּסֶה בְטִלִית, בִּקְעַת בְּקֶרֶדֶם -
 לֹא מְעַל עַד שְׂיִפְגֹּם.
- תֵּלֵשׁ מִן הַחֲטָאֵת כְּשֶׁהִיא חַיָּה -
 לֹא מְעַל עַד שְׂיִפְגֹּם;
 כְּשֶׁהִיא מֵתָה -
 כִּינּוֹן שְׁנֵהֲנָה מְעַל.
- ב. נִהְנָה בְּכַחְצֵי פְרוּטָה וּפָגַם בְּכַחְצֵי פְרוּטָה,
 או שְׁנֵהֲנָה בְּשׂוּה פְרוּטָה בְּדָבָר אֶחָד
 וּפָגַם בְּשׂוּה פְרוּטָה בְּדָבָר אֶחָד -
 הָרִי זֶה לֹא מְעַל,
 עַד שְׂיֵהֲנָה בְּשׂוּה פְרוּטָה וְיִפְגֹּם בְּשׂוּה פְרוּטָה בְּדָבָר אֶחָד.
- ג. אִין מוּעֵל אַחַר מוּעֵל בְּמִקְדָּשִׁין,
 אֶלָּא בְּהֵמָה וְכֹלֵי שְׂרָת.
 כִּיצַד?
 רָכַב עַל גְּבִי בְּהֵמָה,
 וּבָא חֲבֵרוֹ וְרָכַב, וּבָא חֲבֵרוֹ וְרָכַב;
 שְׁתָּה בְּכּוֹס שֶׁל זֶהָב,
 וּבָא חֲבֵרוֹ וְשְׁתָּה, וּבָא חֲבֵרוֹ וְשְׁתָּה;
 תֵּלֵשׁ מִן הַחֲטָאֵת,
 וּבָא חֲבֵרוֹ וְתֵלֵשׁ, וּבָא חֲבֵרוֹ וְתֵלֵשׁ -
 כִּלְנֵן מְעַל.
 אָמַר:
 כָּל שְׂאִין לוֹ פְדִיּוֹן - יֵשׁ בּוֹ מוּעֵל אַחַר מוּעֵל.
- ד. נִטַּל אֶבֶן אוֹ קוֹרֶה שֶׁל הַקֶּדֶשׁ -
 הָרִי זֶה לֹא מְעַל.
 נִתְּנָה לְחֲבֵרוֹ -
 הוּא מְעַל, וְחֲבֵרוֹ לֹא מְעַל.
 בְּנֹאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ -
 הָרִי זֶה לֹא מְעַל,
 עַד שְׂיִדוֹר תַּחְתֵּיהָ בְּשׂוּה פְרוּטָה.
- נִטַּל פְרוּטָה שֶׁל הַקֶּדֶשׁ -
 הָרִי זֶה לֹא מְעַל.
 נִתְּנָה לְחֲבֵרוֹ -
 הוּא מְעַל, וְחֲבֵרוֹ לֹא מְעַל.
 נִתְּנָה לְבִלְוֹן, אֶף עַל פִּי שְׂלֵא רַחֵץ - מְעַל,
 שֶׁהוּא אוֹמֵר לוֹ:
 "הָרִי מְרַחֵץ פְּתוּחָה, הַכֶּנֶס וְרַחֵץ".
- ה. אֶכִּילְתּוּ וְאֶכִּילְתָּ חֲבֵרוֹ,
 הִנֵּיתּוּ וְהִנֵּיתָ חֲבֵרוֹ,
 אֶכִּילְתּוּ וְהִנֵּיתָ חֲבֵרוֹ,
 הִנֵּיתּוּ וְאֶכִּילְתָּ חֲבֵרוֹ -
 מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה, וְאֶפְלוּ לְזִמְנוֹ מְרַבָּה.
- א. הַשְּׁלִיחַ שְׁעָשָׂה שְׁלִיחוּתוֹ - בְּעַל הַבַּיִת מְעַל;
 לֹא עָשָׂה שְׁלִיחוּתוֹ - הַשְּׁלִיחַ מְעַל.
 כִּיצַד?
 אָמַר לוֹ: "תֵּן בָּשָׂר לְאוֹרְחִים", וְנָתַן לָהֶם כֶּבֶד;
 כֶּבֶד, וְנָתַן לָהֶם בָּשָׂר -
 הַשְּׁלִיחַ מְעַל.
- אָמַר לוֹ: "תֵּן לָהֶם חֲתִיכָה חֲתִיכָה",
 וְהוּא אָמַר: "טִלוּ שְׂתִים שְׂתִים",
 וְהֵם נָטְלוּ שֶׁל שֶׁל שֶׁל שֶׁל -
 כִּלְנֵן מְעַל.
- אָמַר לוֹ: "הֵבֵא מִן הַחֲלוּן", אוֹ: "מִגְּלֶסְקָמָא",
 וְהֵבִיא לוֹ,
 אֶף עַל פִּי שְׂאֵמַר בְּעַל הַבַּיִת:
 "לֹא הִיָּה בְּלִבִּי אֶלָּא מִזֶּה, וְהֵבִיא מִזֶּה" -
 בְּעַל הַבַּיִת מְעַל.
- אָבֵל אִם אָמַר לוֹ: "הֵבֵא לִי מִן הַחֲלוּן",
 וְהֵבִיא לוֹ מִגְּלֶסְקָמָא,
 אוֹ: "מִגְּלֶסְקָמָא", וְהֵבִיא לוֹ מִן הַחֲלוּן -
 הַשְּׁלִיחַ מְעַל.
- ב. שָׁלַח בֵּיד חֲרָשׁ, שׂוֹטָה וְקֶטָן:
 אִם עָשׂוּ שְׁלִיחוּתוֹ - בְּעַל הַבַּיִת מְעַל;
 לֹא עָשׂוּ שְׁלִיחוּתוֹ - הַחֲנוּנִי מְעַל.
- שָׁלַח בֵּיד פֶּקַח, וְנִזְכַּר עַד שְׂלֵא הִגִּיעַ אֶצֶל הַחֲנוּנִי -
 הַחֲנוּנִי מְעַל כְּשִׂוְצִיא.
 כִּיצַד יַעֲשֶׂה?
 נוֹטֵל פְרוּטָה אוֹ כָּלִי, וְיֹאמַר:
 "פְרוּטָה שֶׁל הַקֶּדֶשׁ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא, מְחַלְלֵת עַל זֶה";
 שֶׁהַקֶּדֶשׁ נִפְדָּה בְּכֶסֶף וּבְשׂוּה כֶּסֶף.
- ג. נָתַן לוֹ פְרוּטָה,
 אָמַר לוֹ: "הֵבֵא לִי בְּחֻצֵיהָ גְרוֹת וּבְחֻצֵיהָ פְתִילוֹת",
 וְהִלֵּךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּכֻלָּהּ גְרוֹת, אוֹ בְּכֻלָּהּ פְתִילוֹת;
 אוֹ שְׂאֵמַר לוֹ:
 "הֵבֵא לִי בְּכֻלָּהּ גְרוֹת", אוֹ: "בְּכֻלָּהּ פְתִילוֹת",
 הִלֵּךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּחֻצֵיהָ גְרוֹת וּבְחֻצֵיהָ פְתִילוֹת -
 שְׂנִיָּהֶם לֹא מְעַל.
- אָבֵל אִם אָמַר לוֹ:
 "הֵבֵא לִי בְּחֻצֵיהָ גְרוֹת מִמְּקוֹם פְּלוּנִי,
 וּבְחֻצֵיהָ פְתִילוֹת מִמְּקוֹם פְּלוּנִי",
 וְהִלֵּךְ וְהֵבִיא לוֹ גְרוֹת מִבַּיִת פְתִילוֹת,
 וּפְתִילוֹת מִבַּיִת גְרוֹת -
 הַשְּׁלִיחַ מְעַל.
- ד. נָתַן לוֹ שְׂתֵי פְרוּטוֹת,
 אָמַר לוֹ: "הֵבֵא לִי אֶתְרוֹג",
 וְהִלֵּךְ וְהֵבִיא לוֹ בְּפְרוּטָה אֶתְרוֹג וּבְפְרוּטָה רִמּוֹן -
 שְׂנִיָּהֶם מְעַל.
 אָמַר:
 בְּעַל הַבַּיִת לֹא מְעַל,

שְׁהוּא אֹמֵר לוֹ:
"אֲתֵרוּג גְּדוּל הַיְיִתִי מִבְּקֵשׁ, וְהִבֵּאתָ לִי קֶטֶן וְרַע".

נָתַן לוֹ דִּינָר זָהָב,
אָמַר לוֹ: "הִבֵּא לִי חֲלוֹק",
וְהִלֵּךְ וְהִבִּיא לוֹ בְּשָׁל שׁ חֲלוֹק בְּשָׁל שׁ טֹלִית –
שְׁנֵיהֶם מְעֵלוּ.
שְׁהוּא אֹמֵר:
בְּעַל הַבַּיִת לֹא מְעַל,
שְׁהוּא אֹמֵר לוֹ:
"חֲלוֹק גְּדוּל הַיְיִתִי מִבְּקֵשׁ, וְהִבֵּאתָ לִי קֶטֶן וְרַע".

ה. הַמִּפְקִיד מַעוֹת אֶצֶל הַשְּׁלֻחָנִי,
אִם צְרוּרִין – לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם;
לְפִיכֵן אִם הוֹצִיא – מְעַל.
אִם מִתְרִים – יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן;
לְפִיכֵן אִם הוֹצִיא – לֹא מְעַל.

אֶצֶל בְּעַל הַבַּיִת,
בֵּין כֵּן וּבֵין כֵּן – לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם;
לְפִיכֵן אִם הוֹצִיא – מְעַל.

הַחֲנוּנִי כְּבַעַל הַבַּיִת;
דְּבָרֵי $\frac{2}{3}$ שְׁהוּא אֹמֵר:
שְׁלַחְנִי.

ו. פְּרוּטָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שְׁנִפְלָה לְתוֹךְ הַכִּיס,
אוּ שְׁאֵמַר: "פְּרוּטָה בְּכִיס זֶה הַקֹּדֶשׁ",
כִּינּוּן שֶׁהוֹצִיא אֶת הָרֵאשׁוֹנָה – מְעַל;
דְּבָרֵי $\frac{2}{3}$ שְׁהוּא אֹמֵר:
אֹמְרִים:
עַד שִׁיוֹצִיא אֶת כָּל הַכִּיס.

מוֹדָה $\frac{2}{3}$ שְׁהוּא אֹמֵר:
בְּאוֹמֵר: "פְּרוּטָה מִן הַכִּיס זֶה הַקֹּדֶשׁ",
שְׁהוּא מוֹצִיא וְהוֹלֵךְ, עַד שִׁיוֹצִיא אֶת כָּל הַכִּיס.

$\frac{2}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$